

Want zoals het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo is door Christus ook onze vertroosting overvloedig. (2 Korinthe 2:5)

Alles uit Hem. Er zijn meerdere christelijke boeken op de markt verschenen met die titel. Wij ontvangen alles uit de Vaderlijke hand van onze God. Dat is een hoge belijdenis. Dat is het belijden van doorwrocht geloof. Soms kun je het ook een enthousiasteling horen zeggen. Iemand die nog jong is, met een jong geloofsvuur. Alles uit Hem! Dat jonge vuur moeten we maar niet doven. De Heere zal ook hen leiden op de weg van het geloof. Maar voor Paulus is het een belijdenis na verschrikkelijk moeilijke aanvechtingen. In deze tweede Korinthebrief schrijft hij er meermaals over.

Paulus wil de lezers van de brief dat niet onthouden. Hij houdt niet de schone schijn op. Maar hij maakt ons in de brief juist deelgenoot van zijn lijden. Van zijn verdrukkingen en moeiten. Ze hebben het uitermate zwaar te verduren gekregen. Hij zegt zelfs: boven ons vermogen (v.8)! En dat terwijl hij op een andere plek schrijft dat de Heere ons dat juist niet laat overkomen. De Heere geeft ons dat te dragen wat we aankunnen. Maar hier zegt Paulus: Dit lijden in Asia was boven ons vermogen, zodat we wanhoopten aan onze levens. Hun doodvonnis was heel letterlijk al getekend. Alles was hen uit handen geslagen. Ze hadden alleen de God nog over Die uit de doden kan opwekken. Want van U is de kracht!

Nu staat er in onze tekst een heel bijzondere uitdrukking. Want Paulus typeert dit lijden als het lijden van Christus. Onder het licht van de Heilige Geest is hij het zo gaan zien. Alleen zo kan hij het ook nog uithouden. Het kruis in zijn leven drukt hem zo zwaar, dat hij deze woorden in de mond neemt en ze opschrijft. Het lijden van Christus komt overvloedig over hem heen. Was het borgtochtelijke lijden van de Zaligmaker ook niet boven Zijn vermogen geweest? Had Hij niet bloed gezweet in de hof van Gethsémané? Was Hij niet bezweken onder de last van de kruisbalk, die de vloek voor Hem betekende? Hoe zwaar is het lijden van Christus geweest, niemand zal het ten volle kennen dan Hij. En toch laat Christus iets van Zijn lijden ook neerkomen op Zijn volgelingen. In deze wereld zult u verdrukking hebben. Neem uw kruis op, en volg Mij. Christus maakt ons deelgenoot van Zijn lijden. Zodat we gaan zien wat het gekost heeft om als Borg deze weg te gaan. Zodat we oog krijgen voor Zijn ontzaglijke lijden. Zodat we Zijn verzoenend lijden op waarde gaan schatten. Zodat we Hem nodig hebben. Alles uit Hem, ook Zijn lijden. Want Paulus leert ons: dit lijden van Christus komt overvloedig over ons.

Maar Paulus geeft er nog een reden bij. Niet alleen om oog te krijgen voor de diepte van Christus' lijden. Er is nog iets. En dat is in het begin van deze brief niet zo heel moeilijk om op het spoor te komen: troost. Door Christus is ook onze vertroosting overvloedig. Het lijden kan als een machtige golfslag over ons levensschip heen slaan. Een vloed van lijden. Maar als we dat als uit de hand van de Vader van onze Heere Jezus Christus ontvangen, dan is Hij aan Zichzelf verplicht om op Zijn tijd en wijze ook de vertroosting te geven. Overvloedige vertroosting. Een genadige stortvloed aan vertroosting. Heel het beginhoofdstuk loopt van dit woord over. Troost, troost, troost. Paulus prijst in vers 3 de God van álle vertroosting! De Heere kan ons op zo veel manieren vertroosten. Alleen dat is al een troost. Hij is de God van alle vertroosting. Dat is voor Paulus de vaste hoop. Wie deel heeft aan het lijden van Christus, wie het leven van de verdrukkingen kent, die zal ook deel hebben aan Gods vertroosting. Is dat geen machtige belofte? En heeft Hij het in het verleden ook niet bewezen in uw eigen leven? Juist in de diepe dalen groeien soms de mooiste bloemen.

Op dankdag werden we daar ook aan herinnerd. Aan een Evangelie dat in goede en slechte tijden kan danken. Want er is een God Die de dank waard is. Niet alleen om wat Hij geeft, maar vooral om Wie Hij ís. Niet alleen om de vertroosting die Hij schenkt. Maar vooral omdat Hij de God van alle vertroosting is, Die ín alle verdrukking troost. In alle omstandigheden dus. Hoe zwaar de last van het

kruis van Christus ook in je leven drukt. En elders schrijft hij: Dankt God ín alles. En laat het begin van deze brief dat nu precies zijn. Een danklied voor troost en verlossing.

Een hoge belijdenis. Om alles uit Hem te verkrijgen. Maar het is ook nodig om zo te leven. Want anders konden wij de vertroosting van onze God wel eens missen. En dan zouden we anderen daarin niet kunnen laten delen. Zoals Paulus hier doet. Wie in tijden van moeiten, zorgen en lijden niet uit Gods hand leeft, die zal ook de overvloed van Zijn vertroosting missen. Maar Paulus leert ons het alles uit Zijn hand te ontvangen. Want zoals het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo is door Christus ook onze vertroosting overvloedig. Milde handen, vriendelijke ogen, zijn bij U van eeuwigheid.

Ds. A. van der Werf